

Початок нового навчального року, продовження пандемії коронавірусу та інші очікування...

Безумовно, пандемія коронавірусу внесла свої корективи не тільки у вступну компанію, але і у терміни початку нового навчального року. Вже зараз ясно, що ми відходимо від класичного старту навчального року з 1 вересня, котрий відтермінується комусь з абітурієнтів на 7 вересня, комусь на 15 вересня, а комусь і зовсім на жовтень 2020. Наскільки доречно розпорозувати навчальний рік чи краще розпочати його у дистанційному режимі – покаже час. Проте висновки щодо негативу та неготовності нашої освіти на будь-якому рівні (в т.ч. початкової та середньої школи) до дистанційного навчання ми всі відчули вже і на собі. Добре, хоча б початкова та середня школа може розпочатися своєчасно, у реальному режимі часу та у своїх класах за партами.

Проте це не останні очікування, які будемо мати у новому навчальному році. По-перше, змінилися розцінки щодо надання освіти у вишах за різними спеціальностями і переважно спостерігається головна тенденція щодо їх зростання, особливо у тих регіонах, де рівень середньої заробітної плати був до пандемії вищий, попри незмінні ціни та умови прийняття до вишів (без ЗНО) за кордоном! Виникає питання, а чи доцільно робити такі реформи в умовах продовжуваного карантину, коли падіння ВВП (валового внутрішнього продукту) у першому півріччі складає 6% (за офіційними даними, а не за офіційними до 14%), більшість підприємств та суб'єктів господарювання і зовсім припинило своє існування, коли у тих же пропорціях зростає безробіття населення та його збідніння?! А звідси витікає і друге дійство, яке має бути застосоване до ставок викладачів вишів та розмірів їх зарплат. Деякі з цих новин вже не один рік кружляють і застосовуються до розміру ставок (переводиться максимально їх залежність до розміру контингенту студентів, не беручи до уваги ніякі наукові досягнення, кількість публікацій і іншої організаційно-методичної роботи, яке не може не проводитися у вишах), а деякі, тільки будуть намагатися вводити та вирівнювати зарплати та оклади усім категоріям викладачів (не залежно від їх професійного стажу, наукового ступеня, звання і т.п.) та, попри уся безглуздість, теж має переводитись в залежність від контингенту, у тому числі набраних контрактованих студентів. Вже зараз можна передбачити, як такий «професійний» підхід відіб'ється на знаннях й освіті студентів, бо спостерігається вже не один рік відтік кваліфікованих та кадрів зі ступенем із сфери вищої освіти у бізнес, роботу за іншим профілем або на заробітки закордон. А там - як повезе! Поки що робота наших професіоналів зі ступенем, викладачів вишів цінується і у Білорусі, і у Казахстані, і у Польщі (куди наразі спрямовується найбільший потік абітурієнтів з України, бо умови вступу до вишів та навчання задовольняють вимоги середньостатистичного абітурієнта з України), та у інші. Можна спрогнозувати і інші зміни, які очікують більшість периферійних вишів і непрофільних випускних кафедр у технічних університетах. Вже зараз проглядається монополія і підпорядкування більшості вишів іншим провідним столичним університетам, навіть, не першим за рейтингом в Україні.

Та попри всі очікувані перспективи ми вже знаходимось на порозі нового навчального року. Тож бажаємо усім здоров'я берегти себе і свої родини від захворювань на коронавірус, благополуччя фінансового і морального, натхнення, ентузіазму і оптимізму, сили духу і впевненості у тому, що попри все ми залишимося тими професіоналами, котрі несуть добре, розумне і вічне... То ж пишаємось тими надбаннями, що має ще наша українська освіта, беззаперечними будівниками якої є ми з вами!

З Днем працівника освіти і успіхів у новому навчальному році.

Головний редактор науково-виробничого журналу «Часопис економічних реформ»

Т.В. Калінеску